

خیلواکی

استقلال

www.esteqaal.net

دوشنبه ۲۴ جون ۲۰۲۴

مترجم: فریده نوری

افغانستان

سازمان ملل متحد خواستار ادغام دوباره طالبان افغانستان

در جامعه بین المللی شد

منبع: اخبار Le monde

خبرنگار: Jacques Follorou

تاریخ: ۲۱ جون ۲۰۲۴

رژیم طالبان بعد از دوباره به قدرت رسیدن در سال ۲۰۲۱ طرد شد، مخصوصاً به دلیل تبعیض در مقابل زن ها، اما ملل متحد آرزو دارد تا یک فرصت دیگر برای گفت و گو بدهد، درحالیکه نیم جمعیت افغانستان زیر خط فقر زندگی می کنند.

یک جلسه به تاریخ ۳۰ جون در دوحه پیش بینی شده است.

به تاریخ سی جون، در رأس ائتلافی متشکل از بیست و پنج کشور، سازمان ملل متحد می خواهد رهبران اسلامگرا را در دوحه - قطر، به مناسبت آغاز عصر جدیدی برای همکاری ها بپذیرد.

این مجلس نتیجه نزدیک به یک سال تلاش های دیپلماتیک و امتیازاتی است که منجر به نارضایتی برخی از پایتخت های غربی از جمله پاریس، برلین و واشنگتن شده است. البته این دلالت به یک حالت دو رو بودن شان می کند زیرا هیچ چیز مانع برقراری روابط نزدیک شان با طالبان در زمینه امنیتی نشده است.

اما این جلسه یا صحنه آشتی هنوز برنده ندارد. همه چیز به تاریخ سی جون و اول جولای ۲۰۲۴ در دوحه آغاز می شود، در همان جائیکه طالبان و امریکا معاهده خروج عساکر امریکا از افغانستان را به تاریخ ۲۹ فیبروری ۲۰۲۰ امضاء نمودند.

شرایط "غیر قابل قبول" :

این جریان زمانی آغاز شد که گفت و گو بین امریکایی ها و طالبان در پایان سال ۲۰۲۲ پس از اعلان اسلام گرایان افغان از اقدامات جدید برای حذف زنان از فضای عمومی و دسترسی به دانش، به شکست مواجه شد. مذاکرات دوباره آغاز شد، اما بعد از چندین ملاقات، به دلیل سفارشات ملل متحد در نوامبر ۲۰۲۳، طالبان در ماه فبروری مذاکرات را قطع نمودند.

سازمان بین الملل پیش بین شده بود تا یک "فرستنده خاص برای افغانستان" خلق نماید. این پیشنهاد از طرف طالبان رد گردید، به دلیلی که آن را یک تعرض به حاکمیت شان پنداشته و همچنان این وظیفه قبلاً به دوش رئیس ماموریت کمک و همکاری ملل متحد در افغانستان (MANUA) بوده است، و ماموریتش دو مرتبه در سال ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ توسط شورای امنیت تمدید گردید. از طرف دیگر دعوت جامعه مدنی افغان توسط ملل متحد، که بعضی شان از حقوق زن ها دفاع می نمایند اعتراض نمودند. به نظر طالبان نباید طالبان را هم ردیف جامعه مدنی قرار داد. بالاخره طالبان می خواهند که سرمنشی عمومی ملل متحد، شخصاً در ملاقات آخر در دوحه اشتراک نماید.

در یک اعلامیه، ملل متحد در مرحله اول تضمین کرد که شرایط طالبان "قابل قبول نیست"، اما در شروع ماه جون، بالاخره کم و بیش شرایط شان را قبول نمود، فلذا از "فرستاده خاص برای افغانستان" و همچنان از حضور جامعه مدنی صرف نظر کرد، در مقابل سرمنشی عمومی ملل متحد Antonio Guterres در این جلسه اشتراک نمی کند.

تبعیض جنسیتی (Apartheid de genre):

به گفته یک دیپلمات فرانسوی، «ما شدیداً بالای امریکا، خشمگین هستیم، یک نوع منصرف شدن از پرنسپ های ما و یک نوع قبولی از یک رژیم می باشد که تبعیض جنسیتی را عملی می کند.» لکن تنها پاریس و واشنگتن در رأس قرار ندارند.

به تاریخ سی جون، به دورادور آن ها بیست و سه کشور، منجمله همسایه های افغانستان، ممالک گلف، اروپایی ها و ممالک اسکاندیناوی (Scandinaves)، جمع می شوند، و بعضی ها در مورد منافع، مخصوصاً امنیت را مورد ارزیابی قرار داده و می خواهند روابط خود را با این رژیم اسلامگرا تحکیم ببخشند.

در مقر سازمان ملل متحد در نیویارک، گفته می شود، هنگامیکه در مورد حقوق بشر حرف زده شود، طالبان تردید نمی کنند که از حقوق بشر در مورد "زندان امریکایی گوانتانامو و جنگ Gaza یادآوری نکنند".

همچنان همین منبع افزود که "زمانیکه امریکایی ها و اروپایی ها در مورد کمک های بشری و خزانه داری حرف می زنند، طالبان تحریم ها علیه خود و جنگ اقتصادی غرب را به یاد می آورند".

امریکا دارایی های طالبان را آزاد می کند:

قرار گفته یک دیپلمات فرانسوی که این دوسیه را تعقیب می کند، و همچنان در دوحه نیز، «دو ستراتیژی متضاد وجود دارد: یکی ستراتیژی ملل متحد، که آرزو دارد به صورت غیر مستقیم از طالبان معتدل یا میانه رو که آرزوی نزدیک شدن با غرب را دارند، حمایت کند، و دیگری فرانسه و امریکاست که برای آن ها خارج از تصور است که باور کنند که این امتیازات بتوانند ماهیت رژیم طالبان را تغییر دهند».

یک دیپلمات در نیویارک به شرطیکه از او نام برده نشود چنین جواب ارائه کرد، «ما ممکن است با این جلسه افتخار خود را به تاریخ سی جون از دست بدهیم، اما یک شرط بندی ست که باید برای آن کوشش کنیم».

باز گشت ماموران استخبارات فرانسوی و آلمانی به کابل:

تناقض گویی در روابط بین الملل این است که خطر به تنهایی می تواند بر منطق دیپلماتیک اولویت داشته باشد و امکان یافتن اجماع را در مواضع ایکه با هم آشتی نمودن غیر ممکن به نظر می رسد، امکان پذیر نماید.

در حالیکه فرانسه در جلسات خصوصی از موقف ملل متحد با طالبان انتقاد می نماید، در حالیکه خودش در خفا تصمیم گرفته، تا مامورین استخباراتی خود را با موافقه طالبان در داخل چوکات همکاری ضد تروریسم به افغانستان بفرستد. هدف مخصوصاً گروپ های منطوقی ست که به تشکیل دولت اسلامی پیوسته اند.

مامورین استخباراتی، ریاست عمومی امنیت خارجی (la direction générale de la sécurité extérieur) (DGSE) در آنجا در سفارت فرانسه در کابل مستقر گردیده اند.

هیچ کشور غربی روابط دیپلماتیک با افغانستان دوباره برقرار نکرده است.

اعضای سرویس استخباراتی آلمان نیز به کابل رسیده و در سفارت آلمان در کابل مستقر شده اند. برلین عین سیاست فرانسه را در مقابل طالبان بازی می کند. قرار معلومات ما به صورت منظم سرویس استخبارات غربی ها و مسئولین ریاست عمومی استخبارات طالبان (GDI) جلسه می کنند.

امریکایی ها هنوز دوباره در آن کشوریکه با بی اعتنایی کشیده شدند، پای نگذاشته اند، اما جلسات کاری به صورت منظم در مورد تهدیدات تروریست ها در منطقه بین CIA و GDI جریان دارد. باوجود همکاری های امنیتی هر دو طرف، یکی در مقابل دیگر به نظر بی اعتمادی نگاه می کنند.